

ΟΜΙΛΙΑ
ΤΟΥ ΠΡΩΘΥΠΟΥΡΓΟΥ
ΚΩΣΤΑ ΣΗΜΙΤΗ

ΣΤΗ ΒΟΥΛΗ

ΓΙΑ ΤΟΝ
ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΟ ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟ
ΤΟΥ 1998

Αθήνα, 21 Δεκεμβρίου 1997

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Η ψήφιση του προϋπολογισμού στη Βουλή αποτελεί κορυφαία πράξη εφαρμογής του προγράμματος της κυβέρνησης, προγράμματος για το οποίο έδωσε εντολή με τη ψήφο του ο ελληνικός λαός. Ο προϋπολογισμός, τον οποίο συζητήσαμε αυτές τις μέρες είναι το μέσο για να προχωρήσουμε εκείνες τις πρωτοβουλίες που θα αλλάξουν την πορεία της χώρας. Εκφράζει σταθερά την επιδίωξή μας για μια ισχυρή Ελλάδα.

Έχουμε επανειλημμένα αναφέρει σ' αυτή την αίθουσα τους κύριους άξονες της πολιτικής μας.

- Την ισότιμη συμμετοχή μας στις διαδικασίες της ευρωπαϊκής ενοποίησης. Είναι το μέσο για να αντιμετωπίσει η χώρα την πρόκληση της παγκοσμιοποίησης. Να είναι ανταγωνιστική. Να υπάρξει αυτοτροφοδοτούμενη ανάπτυξη. Να βελτιώνουμε συνεχώς τις βιοτικές μας συνθήκες.
- Τον εκσυγχρονισμό της χώρας, τις αλλαγές στον τρόπο λειτουργίας της κοινωνίας μας, για να υπάρξουν

περισσότερες ευκαιρίες και δυνατότητες για τους πολίτες. Να υπάρξει περισσότερη κοινωνική δικαιοσύνη και κοινωνική συνοχή.

- Την πρωταγωνιστική μας παρουσία στα Βαλκάνια. Είναι ο τρόπος να αντισταθμίσουμε τα μειονεκτήματα της απόστασής μας από τα κέντρα της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
- Και τέλος η προάσπιση των εθνικών μας δικαίων και δικαιωμάτων.

Όλα αυτά λίγο ως πολύ αυτονόητα χρειάζονται πολιτικές εφαρμογής. Πολιτικές εφαρμογής, ώστε να μη μείνουν ευγενείς επιδιώξεις αλλά να γίνουν πραγματικότητα.

Αυτές οι πολιτικές εφαρμογής δεν είναι ένας περίπατος σ' ένα δρόμο ομαλό, χωρίς εμπόδια, χωρίς δυσκολίες. Είναι αντίθετα μια επίπονη προσπάθεια. Μια προσπάθεια που δημιουργεί δισταγμούς, αμφιβολίες, αντιδράσεις.

Απέναντι σ' αυτές τις αντιδράσεις θέλω να τοποθετηθώ ξεκάθαρα και ανεπιφύλακτα.

Θα συνεχίσουμε με αποφασιστικότητα την πολιτική μας. Αυτή η πολιτική, πιστεύουμε ακράδαντα, εγγυάται την επίτευξη των στρατηγικών επιλογών του λαού μας. Δεν έχουμε τη δυνατότητα να σταθούμε στη μέση του δρόμου για να διαπραγματευτούμε αν θα προχωρήσουμε ή όχι. Η επίτευξη των στρατηγικών μας επιλογών αποτελεί χρέος μας. Αποτελούν το λόγο δράσης μας, το λόγο συμμετοχής μας στην πολιτική. Την πολυτέλεια συνεχών επανεξετάσεων και αδράνειας έχουν μόνο όσοι ενδιαφέρονται για μια χωρίς περιεχόμενο εξουσία. Για μας η εξουσία έχει συγκεκριμένη αποστολή.

Κυρίες και κύριοι,

Τις μέρες αυτές, με την ευκαιρία του Λουξεμβούργου, είδαμε όλοι πόσο μεγάλη σημασία έχει για τα εθνικά μας θέματα η ενεργός και ισότιμη συμμετοχή μας στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Τις αποφάσεις του Λουξεμβούργου δεν τις πετύχαμε ούτε τυχαία, ούτε εύκολα. Ούτε πετύχαμε απλώς επειδή ακολουθήσαμε σ' αυτή την περίπτωση μια σκληρή διαπραγματευτική τακτική. Οι θέσεις μας έγιναν σε μεγάλο

βαθμό αποδεκτές και γιατί μέσα στα τέσσερα τελευταία χρόνια δώσαμε αξιοπιστία στην πολιτική μας, ισχυροποιήσαμε την οικονομία μας. Γιατί κάναμε άλματα τόσο στα οικονομικά, όσο και στις διεθνείς μας σχέσεις. Τα όσα εξασφαλίσαμε, είναι απόρροια της συνολικής μας πολιτικής για την ισχυροποίηση της θέσης μας.

Η φωνή της ελληνικής κυβέρνησης σήμερα έχει κύρος και πειστικότητα. Αποδείξαμε, μέσα από σκληρή, συστηματική και αποτελεσματική δουλειά, ότι η Ελλάδα μπορεί να διεκδικήσει τη θέση που της αξίζει στην Ευρώπη. Ότι η Ελλάδα μπορεί να πετύχει σημαντική πρόοδο που της ανοίγει άλλες προοπτικές. Ότι δεν είμαστε η χώρα των ελλειμμάτων, της οπισθοδρόμησης, της ελληνο-κεντρικής ομφαλοσκόπησης. Αποδείξαμε ότι δεν είμαστε μια χώρα, που ζητά συνεχώς κατανόηση για τις ειδικές συνθήκες της και επιχειρηματολογεί με την υστέρησή της. Πάμε υπερήφανα, στηριζόμενοι σε μια προσπάθεια και ένα έργο που αποδίδει καρπούς.

Όσοι εξαντλούνται σε κριτικές του προϋπολογισμού και της οικονομικής πολιτικής επισημαίνοντας το ένα ή άλλο θέμα, ασχολούνται επιτέλους το δάσος αντί για τα δέντρα, ασχολούνται επιτέλους ένα συνολικό πολιτικό απολογισμό. Θα καταλάβουν ότι η αποτελεσματική εφαρμογή πολιτικής, είναι άρρηκτα συνδεδεμένη με την ισχυροποίηση της οικονομίας και τη δημιουργία εγγενών μηχανισμών ανάπτυξης, παραγωγικής δυναμικής και υγιών οικονομικών σχέσεων.

Η αντιπολίτευση μας κατακρίνει για ολιγωρία. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης είπαν ότι η Ελλάδα κακώς δεν θα συμμετάσχει στην πρώτη ομάδα χωρών της ΟΝΕ. Αυτό οφείλεται στις αδυναμίες της πολιτικής μας. Τί προτείνουν τα κόμματα της αντιπολίτευσης; Προτείνουν στην ουσία, ότι η κυβέρνηση θα όφειλε να είχε ακολουθήσει τα τέσσερα χρόνια που πέρασαν, μια πολιτική πολύ πιο σκληρή στα πεδία της εισοδηματικής, της φορολογικής και της νομισματικής πολιτικής. Προτείνουν εκείνο που σε άλλες ευκαιρίες καταγγέλλουν. Προτείνουν επίσης μια πολιτική μαζικής ιδιωτικοποίησης συλλογικών και κοινωνικών υπηρεσιών χωρίς να υπολογίζεται το κοινωνικό κόστος.

Όμως το ΠΑ.ΣΟ.Κ. αγαπητοί συνάδελφοι, δεν εκλέχθηκε ούτε για να εφαρμόσει τη μονεταριστική πολιτική της Ν.Δ. ούτε για να εφαρμόσει τις αντιφατικές θέσεις εκείνων που ενδιαφέρονται απλώς και μόνο να μηδενίζουν κάθε προσπάθεια.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Απορώ με την αξιωματική αντιπολίτευση. Το Πρόγραμμα Σύγκλισης της Ν.Δ. το 1993 είχε την πρωτοτυπία, μόνο αυτό, σ' όλη την Ευρωπαϊκή Ένωση, να περάσει στα άχρηστα λίγους μόνο μήνες μετά της έγκρισή του. Φαίνεται ότι η Ν.Δ. έχει πολύ επιλεκτική μνήμη.

Θα σας θυμίσω εγώ τα γεγονότα. Το δημοσιονομικό έλλειμμα που είχε στο πρόγραμμα της Ν.Δ. στόχο 8,6% του ΑΕΠ για το 1993 εκτινάχθηκε στο 13,8%, ενώ ο πληθωρισμός που είχε στόχο 12,6% διαμορφώθηκε στο 14,4%. Αυτές οι τεράστιες διαφορές προς το χειρότερο των 5,2 περίπου ποσοστιαίων μονάδων στο έλλειμμα και της 1,8 μονάδας στον πληθωρισμό μέσα σ' ένα μόνον έτος δεν σήμαιναν μόνο

μια αποτυχία της Ν.Δ. Οδήγησαν τη χώρα μας σε μια καθυστέρηση δύο ολόκληρων ετών. Αν τότε δεν είχε σημειωθεί αυτή η αποτυχία σήμερα αντί 4,2% έλλειμμα θα είχαμε εκπληρώσει ήδη τους όρους της συνθήκης, και ο πληθωρισμός αντί 4,8% θα ήταν 3%. Η Ν.Δ. ένα χρόνο εφάρμοσε το πρόγραμμά της και οδήγησε τη χώρα δύο χρόνια πίσω. Εμείς για τέσσερα συνεχή χρόνια πετύχαμε συνεχή και σοβαρή βελτίωση.

Ας έρθω τώρα στο τελευταίο σημείο, ότι δήθεν αλλάξαμε το πρόγραμμα σύγκλισης και εγκαταλείψαμε το στόχο να συμμετάσχουμε στην πρώτη ομάδα της ΟΝΕ. Το Πρόγραμμα Σύγκλισης του ΠΑ.ΣΟ.Κ. ήταν από την αρχή προσανατολισμένο στην επίτευξη των στόχων για την ένταξη στην ΟΝΕ στο τέλος του 1998. Αυτό σημαίνει ότι απόφασή μας ήταν η χώρα να ενταχθεί στην ΟΝΕ σε μια δεύτερη φάση, όχι με την πρώτη αλλά με τη δεύτερη ομάδα χωρών. Για την ένταξη αυτής της δεύτερης ομάδας προκύπτει από τις συνθήκες, ότι θα πραγματοποιηθεί το 2000. Τίποτε απολύτως δεν άλλαξε στο αρχικό χρονοδιάγραμμα. Εκείνο που άλλαξε δεν ήταν οι ελληνικοί στόχοι αλλά οι στόχοι των άλλων χωρών. Όταν φάνηκε πως οι χώρες που επεδίωκαν

να συμμετέχουν στην πρώτη ομάδα αδυνατούσαν να ενταχθούν στην ONE την 1/1/1998, όπως αρχικά όριζε η συνθήκη, αποφασίστηκε στο Συμβούλιο της Μαδρίτης η έναρξη της ONE να μετατεθεί για την 1/1/1999. Ας μη συγχέουμε τα πράγματα.

Η πορεία που επιλέξαμε για την ONE δεν είναι τυχαία. Εμείς ακολουθήσαμε συνειδητά τη στρατηγική της βαθμιαίας βελτίωσης και προσέγγισης των στόχων. Αρνηθήκαμε την επιλογή μιας απότομης προσαρμογής, τη στρατηγική του σοκ, που είχε επιλέξει η Ν.Δ. Την αρνηθήκαμε, γιατί θεωρήσαμε, ότι οι κοινωνικές επιπτώσεις θα ήταν μεγάλες και ως εκ τούτου αντίθετες με το σκοπό που επιδιώκαμε. Η στρατηγική της βαθμιαίας προσέγγισης σημαίνει όμως ότι για μια περίοδο ορισμένων ετών, πρέπει κάθε χρόνο να πετυχαίνουμε κάτι ακόμα, να κάνουμε ένα ακόμα βήμα μπροστά. Όχι να θεωρούμε ότι αυτό το επόμενο βήμα υποδηλώνει αποτυχία, αστοχία ή ακόμα και χρεοκοπία της πολιτικής που ακολουθείται, όπως μερικοί δε διστάζουν να πουν. Πρέπει να έχουμε συνεχώς συνείδηση για το που είμαστε, τι στρατηγική ακολουθούμε, και που θέλουμε να φτάσουμε.

Κυρίες και κύριοι,

Ζούμε τις τελευταίες βδομάδες στην παγκόσμια οικονομία ένα σκηνικό, που δείχνει πόσο σημαντικό είναι όχι μόνο να εμμείνουμε στις κατευθύνσεις μας στην οικονομική πολιτική, με όσες διορθώσεις βέβαια γίνονται απαραίτητες αλλά και να προχωρήσουμε με μεγαλύτερη αποφασιστικότητα, αυστηρότητα και αυτοπεποίθηση, ώστε να ισχυροποιήσουμε όσο γίνεται τη θέση μας.

Είδαμε μέσα σε λίγους μήνες, οικονομίες που αποτελούσαν πρότυπα ανάπτυξης και δυναμισμού σε παγκόσμια κλίμακα, να μεταπίπτουν σε οικονομίες που προσφεύγουν στο Διεθνές Νομισματικό Ταμείο και να καταφεύγουν σε σκληρά μέτρα εσωτερικής πολιτικής για να μην παρασυρθούν σε πιο χαμηλά επίπεδα. Ο κόσμος, ο φτωχός κόσμος, οι εργαζόμενοι στις χώρες αυτές, είδαν τα εισοδήματά τους, τις αποταμιεύσεις τους και το επίπεδο ζωής τους να αλλάζουν άρδην μέσα σε λίγες μέρες. Η Κορέα είναι το πιο πρόσφατο παράδειγμα.

Μερικοί ισχυρίστηκαν, ότι αν είχε επιτευχθεί οικονομική πρόοδος στο τόπο μας η Ελλάδα θα είχε αποφύγει αυτούς τους κλυδωνισμούς. Το γεγονός ότι επηρεαστήκαμε από την κρίση δείχνει την αστάθειά μας. Αυτός είναι ένας πρόχειρος και επιφανειακός ισχυρισμός. Πολύ λίγες χώρες στον κόσμο, ίσως οι ΗΠΑ και η Γερμανία, δεν διατρέχουν κίνδυνο να υποστούν άμεσα τις συνέπειες μιας διεθνούς κρίσης. Ακόμη και αναπτυγμένες χώρες όπως η Γαλλία ή η Ιταλία μπορούν να υποστούν τις επιπτώσεις μιας παγκόσμιας αναταραχής ή μιας κερδοσκοπικής επίθεσης. Οι υποτιμήσεις της αγγλικής στερλίνας και του γαλλικού φράγκου στο παρελθόν το αποδεικνύουν. Η Ελλάδα χάρη στην προσπάθειά μας βρίσκεται σε μια περιοχή μέσου κινδύνου. Η θέση της είναι καλύτερη από εκείνη άλλων αναδυομένων οικονομιών. Δεν έχουμε φτάσει όμως ακόμη στο επίπεδο χωρών όπως η Σουηδία ή το Βέλγιο. Τούτο σημαίνει ότι όσο η διεθνής οικονομία χαρακτηρίζεται ακόμα από αστάθεια, είναι κρίσιμο να βρισκόμαστε σε εγρήγορση, και είμαστε. Και βέβαια η ελληνική κυβέρνηση πρέπει να πάρει πρόσθετα μέτρα θωράκισης του νομίσματός της και διασφάλισης των οικονομικών της επιτευγμάτων. Η δημοσιονομική, η εισοδηματική και η νομισματική πολιτική πρέπει να

στρατευθούν στο στόχο της ισχυροποίησης της οικονομίας. Αυτό όχι μόνο πρέπει να το κατανοήσουν όλοι, αλλά και να το στηρίξουν. Θα είμασταν ανεύθυνοι αν δεν ακολουθούσαμε μια τέτοια πολιτική. Θα είμασταν ανάξιοι της εμπιστοσύνης του ελληνικού λαού.

Η ανάπτυξη και η σταθεροποίηση που δημιουργούμε και που θέλουμε να εμπεδώσουμε με τη δημοσιονομική και τις άλλες πολιτικές μας θέλουμε να έχουν υγιείς και σταθερές βάσεις. Θέλουμε να δημιουργούν εμπιστοσύνη για τις προοπτικές της οικονομίας μας μέσα και έξω από τη χώρα. Δεν πρόκειται να παρακολουθήσουμε την αντιπολίτευση, και εν ονόματι μιας πιο αρεστής πολιτικής, να διακινδυνεύσουμε μια οπισθοδρόμηση, μια εξέλιξη που θα στραφεί ενάντια στα συμφέροντα του μεγαλύτερου και πιο αδύναμου τμήματος της ελληνικής κοινωνίας. Εμείς δεν θα παίξουμε με τις τύχες του λαού και του τόπου εν ονόματι ενός λαϊκισμού που εχθρεύεται και υποτιμά το λαό.

Κυρίες και κύριοι,

Ο προϋπολογισμός μας για το 1998 αποτελεί πολιτικά μια εφικτή απάντηση στις ανάγκες που αντιμετωπίζουμε ως χώρα και ως κοινωνία, στα πλαίσια του ιδεολογικού προσανατολισμού μας. Επιγραμματικά, ο προϋπολογισμός προσπαθεί να υλοποιήσει τις εξής επιδιώξεις:

- Τη δημοσιονομική σταθεροποίηση σε επίπεδα που να ολοκληρώνουν την πολυετή προσπάθεια της Ελλάδας για επίτευξη των δημοσιονομικών προϋποθέσεων ένταξης της χώρας στην τελική φάση της ΟΝΕ,
- Να συμπληρώσει τη νομισματική πολιτική, η οποία έφερε μέχρι τώρα δυσανάλογο βάρος της σταθεροποιητικής πολιτικής, με πιο αυστηρή δημοσιονομική και εισοδηματική πολιτική, ώστε να ενισχυθεί η ανταγωνιστικότητα και η εξωτερική ισορροπία της οικονομίας. Ιδίως η εισοδηματική πολιτική οφείλει να συμβάλλει στο στόχο που θέτουμε για τον πληθωρισμό.
- Να σηματοδοτήσει προς τις αγορές την πολιτική βούλησή μας για επίτευξη των στόχων για σταθερότητα, ανάπτυξη και

διαρθρωτικές αλλαγές και συνεπώς την αξιοπιστία της οικονομικής πολιτικής, και

- Να δώσει την αναγκαία προτεραιότητα στις επενδυτικές δαπάνες που παράγουν ανάπτυξη και πραγματική σύγκλιση.

Το 1998 φιλοδοξούμε να πετύχουμε ένα έλλειμμα της Γενικής Κυβέρνησης 2,4%, που πολιτικά σημαίνει να έχουμε πατήσει με το ένα πόδι στην ΟΝΕ. Όπως φιλοδοξούμε να έχουμε δώσει μια πιο έντονη ακόμα ώθηση στην ανάπτυξη, ώστε να βελτιωθεί το βιοτικό επίπεδο όλων και να μειωθεί η ανεργία. Τα προβλήματα που αντιμετωπίζουμε είναι πολύπλοκα και τα εμπόδια που πρέπει να ξεπεράσουμε πολλά. Η αποτελεσματικότητα της οικονομικής πολιτικής, δεν είναι θέμα απλής αριθμητικής. Ακριβώς έχοντας συναίσθηση των δυσκολιών, θέλω να τονίσω ότι η επίτευξη των στόχων που τίθενται θα είναι το αποτέλεσμα της στάσης όλων των οικονομικών και κοινωνικών δυνάμεων της χώρας. Οι στόχοι μας ταυτίζονται όσο ποτέ με τα ζωτικά άμεσα και μακροπρόθεσμα συμφέροντα της χώρας.

Όπως ξέρετε, ο προϋπολογισμός αυτός αντιμετώπισε κριτικές από δύο κατευθύνσεις. Φορολογική λαίλαπα ήταν το ένα σύνθημα. Συμπίεση των χαμηλών εισοδημάτων ήταν το άλλο σύνθημα. Και τα δύο συγκλίνουν σε έναν εξωπραγματικό ισχυρισμό. Ότι είναι δυνατή η οικονομική σταθερότητα, η μείωση των ελλειμμάτων, η πτώση του πληθωρισμού και η συνέχιση των επενδύσεων χωρίς φόρους, με άφθονες παροχές, με κατάργηση όλων των μέσων που χρησιμοποιούμε για να περιορίσουμε τη φοροδιαφυγή. Ούτε φορολογική λαίλαπα, ούτε συμπίεση των χαμηλών εισοδημάτων υπάρχει. Υπάρχει προσπάθεια δικαιότερης κατανομής του φορολογικού βάρους. Γι' αυτό η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας, γι' αυτό η φορολόγηση δραστηριοτήτων όπως οι χρηματιστηριακές συναλλαγές, και ενός μέρους των αποθεματικών των επιχειρήσεων. Ο προϋπολογισμός πρέπει να στηρίξει ταυτόχρονα την ανάπτυξη, τη σταθερότητα και τη δικαιότερη κατανομή των βαρών.

Θα ήθελα να θυμίσω εδώ, πώς σε γενικές γραμμές πετύχαμε τη μετάβαση από μια απελπιστική δημοσιονομική κρίση το 1993 σε μια τροχιά βελτίωσης του δημοσιονομικού μας προβλήματος:

- Στα τέσσερα τελευταία χρόνια, τα εισοδήματα των φυσικών προσώπων στήριξαν τη δημοσιονομική προσαρμογή, μεταξύ άλλων και με τη μη - τιμαριθμοποίηση της κλίμακας.
- Το 1994 εισάγαμε τα αντικειμενικά κριτήρια με στόχο τη σύλληψη εισοδημάτων στα οποία ήταν έκδηλα ορατή μια κοινωνικά απαράδεκτη και εκτεταμένη φοροδιαφυγή. Έχουμε δεχθεί την ανάγκη αντικατάστασής τους, που θα γίνει εφικτή με τον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό του Υπουργείου Οικονομικών.
- Το 1996 προχωρήσαμε στην κατάργηση κοινωνικά και αναπτυξιακά αδικαιολόγητων φοροαπαλλαγών καθώς και, για πρώτη φορά, στη φορολογική επιβάρυνση των τόκων από τίτλους του δημοσίου, που αποτέλεσε μια πράξη φορολογικής δικαιοσύνης απέναντι στους μικρο-αποταμιευτές.
- Στη σημερινή φάση, ένα τμήμα του επιχειρηματικού κόσμου καλείται να συμμετάσχει πιο ενεργά στη δημοσιονομική

εξυγίανση, όπως έχουν κάνει και πολλά άλλα στρώματα της κοινωνίας. Οι επιχειρήσεις καλούνται να στηρίξουν ένα εγχείρημα από το οποίο άντλησαν σημαντικά οφέλη τα τελευταία χρόνια, και από το οποίο θα αντλήσουν ακόμα περισσότερα, όταν ολοκληρωθεί. Η επιβάρυνση, που καλούνται να καταβάλλουν είναι ένα τμήμα του οφέλους που αποκόμισαν από τη δημιουργία υψηλών ρυθμών ανάπτυξης και σταθερότητας στα τελευταία χρόνια.

Η Νέα Δημοκρατία διατυμπανίζει, ότι το 1998 θα επιβαρυνθεί κάθε νοικοκυριό με 270 χιλ. δρχ. παραπάνω φόρους. Όμως η κυβέρνηση δεν αύξησε ούτε τη φορολογία εισοδήματος ούτε επέβαλε νέες έμμεσες φορολογίες. Αντίθετα, η τιμαριθμοποίηση της φορολογικής κλίμακας με κριτήριο το επίπεδο πληθωρισμού του 1997 θα ελαφρύνει τις φορολογικές υποχρεώσεις των φυσικών προσώπων κατά 90 δις δρχ. περίπου. Όποιες επιβαρύνσεις αφορούν επιχειρήσεις και συναλλαγές στον τραπεζικό και χρηματιστηριακό τομέα. Να μη ξεχνάμε ότι στους τομείς αυτούς υπήρξαν μεγάλα κέρδη. Αυτή είναι η πραγματικότητα.

Η αντιπολίτευση προβάλλει το επιχείρημα, ότι η οικονομική πολιτική που ακολουθούμε δεν έχει τον κοινωνικό χαρακτήρα, που θα έπρεπε. Η κυβέρνηση είναι ανάληγη. Η οικονομική πολιτική μας δεν παρεμβαίνει στις εξελίξεις λαμβάνοντας υπ' όψη της μόνο στατιστικές ενδείξεις, μέσους όρους. Εμείς στο ΠΑ.ΣΟ.Κ., ξέρουμε ότι οι μέσοι όροι κρύβουν και άλλες αλήθειες. Ξέρουμε ότι υπάρχουν κοινωνικές ομάδες που πλήττονται από τον πιο εντατικό ανταγωνισμό που συνεπάγεται η παγκοσμιοποίηση της οικονομίας. Οι άνεργοι, οι αγρότες, κατηγορίες μικρομεσαίων ή συνταξιούχων, είναι ομάδες και στρώματα που παντού στον κόσμο και την Ευρώπη πλήττονται από την δράση του παγκόσμιου ανταγωνισμού και της απελευθέρωσης των αγορών.

Σε αυτούς τους ανθρώπους, η απάντηση του ΠΑ.ΣΟ.Κ. δίνεται με την κοινωνική πολιτική του. Είμαστε σήμερα η μόνη, ίσως, ευρωπαϊκή χώρα, στην οποία όχι μόνο δεν θίγονται οι μηχανισμοί κοινωνικής προστασίας και αλληλεγγύης αλλά αντίθετα ενισχύονται. Το ισχυρό κοινωνικό κράτος είναι αδιαπραγμάτευτο για το ΠΑ.ΣΟ.Κ. Το Εθνικό Σύστημα Υγείας, η Κοινωνική Ασφάλιση, τα μέτρα για

τους ανέργους, τους αγρότες και τους χαμηλοσυνταξιούχους, δημιουργούν έναν ανθεκτικό ιστό κοινωνικής αλληλεγγύης και προστασίας. Ο προϋπολογισμός αυτός θα στηρίξει ειδικές δράσεις για τους νέους ανέργους και τους ηλικιωμένους. Εμείς δεν έχουμε ανάγκη να αναζητούμε το κοινωνικό μας πρόσωπο. Η πολιτική μας είναι οργανικά συνυφασμένη με τις αδύναμες ομάδες της κοινωνίας. Το ΕΚΑΣ ήταν ένα πρωτοποριακό μέτρο για τους συνταξιούχους, που αυτή η κυβέρνηση σχεδίασε.

Όχι όμως μόνον αυτό. Μέσα στα δύσκολα πλαίσια στα οποία κινούμαστε, με βάση την πρωταρχική επιλογή της σύγκλισης με την Ευρώπη, έχουμε πραγματική αύξηση των εισοδημάτων των μισθωτών. Οι αυξήσεις, σε συνδυασμό με την μείωση του πληθωρισμού, δημιουργούν πραγματικό πλεόνασμα για τον εργαζόμενο. Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν, ότι το σύνολο των πολιτικών που εφαρμόζουμε είναι εγγύηση, ότι όσο προχωρούμε, θα υπάρχει ακόμα ασφαλέστερο τοπίο στην απασχόληση και στο εισόδημα. Οι εργαζόμενοι γνωρίζουν καλύτερα από διάφορους αναλυτές που προχειρολογούν, ότι το πραγματικό τους συμφέρον είναι η ενίσχυση μιας πολιτικής που δεν δίνει σήμερα δέκα για να

πάρει πίσω αύριο είκοσι. Δεν ξεχνούν ότι στη διάρκεια της διακυβέρνησης της Νέας Δημοκρατίας οι μισθοί μειώθηκαν σωρευτικά κατά 13%. Συμφέρον είναι μια πολιτική που δίνει σήμερα όσα πρέπει, ώστε να υπάρχει ένα μακρό και ασφαλές μέλλον ευημερίας για όλους. Τα κόμματα της αντιπολίτευσης επανειλημμένα στην Βουλή προσπάθησαν να δημιουργήσουν την εντύπωση, ότι δήθεν μειώθηκε το πραγματικό εισόδημα των εργαζομένων. Οι αριθμοί συνεχώς τα διαψεύδουν. Δυστυχώς οι αντίπαλοί μας κινούνται ακόμη στον κόσμο των ρητορικών σχημάτων, των θεατρικών παραστάσεων και αδυνατούν να συμβάλουν σε ένα προβληματισμό χρήσιμο για τη χώρα.

Η πορεία της χώρας στην επίτευξη των εθνικών της στόχων, είναι υπόθεση όλων των Ελλήνων. Για μας, η σύγκλιση της Ελλάδας με την Ευρώπη, δεν θα γίνει εις βάρος των εργαζομένων, των ανέργων και των συνταξιούχων. Δεν θα γίνει εις βάρος της υγείας, της παιδείας, της πρόνοιας και των κοινωνικών ασφαλίσεων. Θα γίνει με όρους μιας ενιαίας εθνικής προσπάθειας, όπου ο καθένας θα προσφέρει ανάλογα με τις δυνατότητές του. Σ' αυτή την εθνική πορεία, όχι μόνον οι εργαζόμενοι, αλλά οι έχοντες και κατέχοντες

έχουν αναλογικά το δικό τους μερίδιο συμβολής και ευθύνης. Ας είμαστε λοιπόν προσεκτικοί όταν ακούμε καταγγελίες για κοινωνική αναλγησία. Γιατί δεν θεωρώ αναλγησία τον περιορισμό και την κατάργηση προνομίων και τη φορολόγηση των τραπεζικών κερδών που επιβάλαμε πέρσυ, ούτε τη φορολόγηση αποθεματικών τραπεζών και επιχειρήσεων που αποφασίσαμε φέτος. Η φορολογική δικαιοσύνη δεν είναι αναλγησία, αλλά κοινωνική δικαιοσύνη.

Η κυβέρνηση ούτε θεωρεί ότι δεν υπάρχουν προβλήματα όπως η ανεργία, η φτώχεια, η πίεση του διεθνούς ανταγωνισμού ούτε διακατέχεται από χωρίς όρια αισιοδοξία. Εμείς πιστεύουμε ότι η ελληνική κοινωνία και οικονομία έχουν μεγάλα βήματα να πραγματοποιήσουν για να φτάσουν ένα επίπεδο που θα εξασφαλίζει ικανοποιητικές βιοτικές συνθήκες σε όλους τους πολίτες. Πιστεύουμε όμως επίσης ότι τέτοια βήματα έχουν πραγματοποιηθεί. Αν εξετάσουμε για παράδειγμα τα στατιστικά στοιχεία των φορολογικών δηλώσεων θα διαπιστώσουμε ότι τα εισοδήματα των Ελλήνων αυξήθηκαν. Θα διαπιστώσουμε επίσης ότι η συμμετοχή των αμέσων φόρων στα συνολικά φορολογικά έσοδα αυξήθηκε με αντίστοιχα έμμεση υποχώρηση των

εμμέσων φόρων. Το φορολογικό μας σύστημα έγινε κοινωνικά πιο δίκαιο, πιο ισόρροπο. Η Ελλάδα ακολουθεί ένα δρόμο που τη φέρνει πιο κοντά στις αναπτυγμένες χώρες.

Για να συνεχίσει αυτό το δρόμο οφείλει να δίνει ιδιαίτερη προσοχή στην ανταγωνιστικότητα και την παραγωγικότητά της. Για να επιζήσουμε στο σημερινό διεθνές περιβάλλον, δεν αρκεί πιά η μέση τεχνολογία που κατέχουμε ούτε το φθηνό κόστος εργασίας, που μας εξασφάλιζε ανταγωνιστικότητα για δεκαετίες. Άλλες χώρες προσφέρουν εργασία σε πολύ φτηνότερη τιμή, όπως είναι και πολλές πια οι χώρες που σε παραδοσιακούς κλάδους έχουν το ίδιο τεχνολογικό επίπεδο με μας. Χρειαζόμαστε για να επικρατήσουμε εξειδικευμένο εργατικό δυναμικό, ποιότητα, επώνυμα προϊόντα, δίκτυα επιχειρήσεων, καλή οργάνωση μονάδων και πολλά άλλα. Προπαντός χρειαζόμαστε ένα σταθερό οικονομικό περιβάλλον. Αν παρεκκλίνουμε από την πορεία μας οι πρώτοι που θα πληρώσουν το λογαριασμό θα είναι οι ίδιοι οι εργαζόμενοι με χαμηλότερα εισοδήματα και αύξηση της ανεργίας. Το θέλει κανείς αυτό; Εμείς πάντως αποκλείουμε μια πολιτική που θα εστιασθεί στο

βραχυπρόθεσμο πολιτικό όφελος και θα θυσιάσει τα μεσομακροπρόθεσμα συμφέροντα του λαού μας. Έχουμε συνείδηση ότι η στάση μας καθορίζει θετικά ή αρνητικά την πορεία του έθνους. Έχουμε γι' αυτό χρέος να ανταποκριθούμε στην πρόκληση της ισχυρής Ελλάδας.

Η αξιωματική αντιπολίτευση στην κριτική της για τον προϋπολογισμό δεν πρόβαλε προτάσεις άλλης πολιτικής. Επανέλαβε γνωστά επιχειρήματα. Θα έπρεπε να έχουμε περικόψει τις δαπάνες. Ο προϋπολογισμός θα έπρεπε να είναι προϋπολογισμός δαπανών. Ο προϋπολογισμός είναι όμως προϋπολογισμός μείωσης δαπανών, όπως ήταν οι προϋπολογισμοί, των προηγούμενων ετών. Οι δημόσιες δαπάνες ως ποσοστό του ΑΕΠ μειώθηκαν από 34,4% στο 31% μεταξύ 1994 και 1997. Η διαφορά αυτή σημαίνει ότι φέτος πληρώθηκαν πολύ λιγότεροι τόκοι προς τους κατόχους τίτλων του δημοσίου. Χάρη σ' αυτή την εξοικονόμηση μπορούμε ν' αυξήσουμε μεταξύ άλλων τις δαπάνες για την Υγεία και Πρόνοια κατά 7,4% και τις αντίστοιχες επενδυτικές δαπάνες κατά 72,3%. Την περικοπή αυτών των δαπανών συνιστά η αντιπολίτευση; Με την πολιτική μας έχει συντελεστεί μια μεγάλη αναδιανομή

εισοδήματος σε όφελος των πιο αδύναμων εισοδημάτων. Η οικονομική ανισότητα μειώθηκε σημαντικά. Για το τελευταίο αυτό θα αναφέρω ως παράδειγμα τα μέτρα για τον περιορισμό της σπατάλης στο χώρο του φαρμάκου που οδηγούν σε μείωση της καθαρής δαπάνης κατά 100 δις δρχ. και σε μείωση των τιμών των φαρμάκων κατά 20% περίπου. Δεν ωφελούν τα μέτρα αυτά την τεράστια πλειοψηφία του ελληνικού λαού; Αποτελεί λάθος η πολιτική αυτή;

Ας έρθω τώρα και στη φημολογούμενη διόγκωση των προσλήψεων παρά τις υποσχέσεις μας για εξορθολογισμό του αριθμού των υπηρετούντων στο Δημόσιο. Η αντιπολίτευση δεν έκανε ούτε τον κόπο να μελετήσει τα στοιχεία που παρατίθενται στον ίδιο τον προϋπολογισμό. Γιατί αν το έκανε, θα διαπίστωνε, ότι ναι μεν ο συνολικός αριθμός τακτικών και εκτάκτων υπαλλήλων ήταν στα τέλη του 1997 κατά 8.168 άτομα μεγαλύτερος απ' ότι το 1993 (χωρίς τα Σώματα Ασφαλείας), αλλά έχουμε 13.937 πρόσθετους υπαλλήλους στο Υπ. Παιδείας για τους οποίους δεν ισχύει ο περιορισμός των προσλήψεων. Αυτό απλούστατα σημαίνει, ότι μέσα στα πέντε αυτά χρόνια, ο αριθμός των υπαλλήλων των λοιπών Υπουργείων μειώθηκε κατά 5.769 άτομα. Θα

ήθελα να θυμίσω, ότι μεταξύ 1990 και 1993 η αντίστοιχη μείωση ήταν 325 άτομα. Η εικόνα αυτή όμως, δείχνει ταυτόχρονα ποιός ενίσχυσε την Παιδεία και ποιός επένδυσε στη μόρφωση της νέας γενιάς.

Ένα άλλο γνωστό θέμα διαμάχης είναι οι ιδιωτικοποιήσεις. Για την αξιωματική αντιπολίτευση είναι πανάκεια. Για την κυβέρνησή μας είναι ένα χρήσιμο εργαλείο αναπτυξιακής πολιτικής. Θα πρέπει να εφαρμόζεται με τρόπο που να αποβαίνει σε όφελος του κοινωνικού συνόλου, και να ενισχύει την παραγωγική βάση της χώρας. Γι' αυτό για ν' αναφερθώ στο παράδειγμα των λεγόμενων προβληματικών επιχειρήσεων, διευρύναμε τα κριτήρια αξιολόγησης των προσφορών και εκτός από το τίμημα αξιολογούνται και άλλοι σημαντικοί παράγοντες όπως η διασφάλιση συγκεκριμένου αριθμού θέσεων εργασίας ή τα επιχειρηματικά σχέδια. Εφαρμόζοντας τα κριτήρια αυτά τις μέρες αυτές ολοκληρώθηκε η διαδικασία μεταβίβασης της ΜΕΛ και της Κεραφίνα ενώ προχωρούν οι διαδικασίες για τους Βωξίτες Ελευσίνας και την Αθηναϊκή Χαρτοποιία, δύο ακόμη από τις αποκαλούμενες προβληματικές επιχειρήσεις. Έτσι μέχρι τέλος του 1998 θα έχουν ολοκληρωθεί οι διαδικασίες για «το

κλείσιμο» του Οργανισμού Ανασυγκρότησης Επιχειρήσεων. Τα άλλα παραδείγματα μετοχοποιήσεων όπως του ΟΤΕ είναι γνωστά, όπως είναι γνωστή η προσπάθεια να συμμετάσχουν ιδιωτικοί φορείς στην πραγματοποίηση μεγάλων έργων. Θα συνεχίσουμε σε γρήγορους ρυθμούς σε όλο το φάσμα των δημοσίων επιχειρήσεων και τον τραπεζικό τομέα.

Ο προϋπολογισμός του 1998, όπως και του 1997, μας επιτρέπει να ασκήσουμε μια αναπτυξιακή πολιτική, που στόχο έχει την επιτάχυνση των επενδύσεων και των ρυθμών μεγέθυνσης. Οι δαπάνες του Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων αυξάνονται το 1998 κατά 22%, ενώ προχωρούν και τα μεγάλα και άλλα έργα του ΚΠΣ.

Στην Ελλάδα έχουν πλέον δημιουργηθεί συνθήκες πολύ πιο ελκυστικές για σημαντικές ιδιωτικές επενδύσεις. Πέρα από τα μεγάλα έργα που προχωρούν σε συνεργασία με ιδιωτικά κεφάλαια, στην περίοδο 1994 - 1997 πραγματοποιούνται στο πλαίσιο του αναπτυξιακού νόμου 22 μεγάλες ιδιωτικές επενδύσεις, αξίας πάνω από 5 δις δρχ. η καθεμιά και συνολικού ύψους 190 δις δρχ.

Η Ελλάδα του 1997 δεν είναι πια η Ελλάδα του 1993. Η ανάληψη της Ολυμπιάδας του 2004, που η δική μας κυβέρνηση πέτυχε, μαζί με τα έργα του Γ' ΚΠΣ θα ανοίξουν πολλές νέες επενδυτικές ευκαιρίες.

Για να βοηθήσουμε την αναπτυξιακή δυναμική καταθέτουμε σύντομα για συζήτηση στη Βουλή σχέδιο νόμου για την αναμόρφωση των κινήτρων του αναπτυξιακού νόμου. Στοχεύουμε στην προσαρμογή του συστήματος, στις νέες συνθήκες. Οι ενισχύσεις συνδέονται περισσότερο με τα αποτελέσματα των επιχειρήσεων.

Στον αγροτικό τομέα ψηφίσαμε τα κίνητρα για τους νέους αγρότες και καταρτίστηκε το μητρώο αγροτικών εκμεταλλεύσεων. Πετάχαμε στη διαπραγμάτευση της γεωργικής πτυχής της Agenda 2000 να περιληφθούν ισότιμα και χωρίς αποκλεισμούς τα μεσογειακά προϊόντα. Στον τομέα αυτό και στην ύπαιθρο γενικότερα, επενδύουμε τεράστια ποσά, που οδηγούν στην άρση της απομόνωσης, στην ενίσχυση της κοινωνικής υποδομής, στην τόνωση της ανταγωνιστικότητας των αγροτικών προϊόντων. Είναι εσκεμμένη παραπλάνηση να μετράμε τις επενδύσεις που

αφορούν τους αγρότες μόνο με τα κλασσικά έργα της αγροτικής υποδομής, όπως τα αρδευτικά ή τα αντιπλημμυρικά. Οδικές αρτηρίες, κατάρτιση αγροτών, υποδομές, βιομηχανικές ή τουριστικές εγκαταστάσεις, νοσοκομεία, δημιουργούν ένα ολοκληρωμένο πλέγμα μέτρων, που ζωντανεύει την οικονομία και κοινωνία της υπαίθρου και δίνει σοβαρές προοπτικές στον κόσμο που ζει σ' αυτήν.

Η αναπτυξιακή μας πολιτική πήρε μια τεράστια ώθηση τις τελευταίες μέρες με την υπογραφή των προγραμματικών συμφωνιών, που υποστηρίχθηκαν ένθερμα από τις παραγωγικές τάξεις, τη ΓΣΕΕ και τον ΣΕΒ.

Οι 131 συμφωνίες που υπογράφηκαν, θα διασφαλίσουν δεκάδες χιλιάδες θέσεις εργασίας, θα εξοικονομήσουν συνάλλαγμα και θα δημιουργήσουν μια πρόσθετη δυναμική στις επενδύσεις και στον τεχνολογικό εκσυγχρονισμό της παραγωγής μας. Οι μικρομεσαίες ιδιαίτερα επιχειρήσεις, σε συνδυασμό με την υλοποίηση του ειδικού επιχειρησιακού προγράμματος των 100 δις δρχ., θα αντλήσουν σοβαρότατα οφέλη από την πολιτική μας αυτή.

Η αντίδραση της αντιπολίτευσης ήταν η γνωστή σκανδαλολογία. Όμως η αναπτυξιακή δυναμική της χώρας, για την οποία ισχυρίζεται ότι κόπτεται η αντιπολίτευση, δεν μπορεί να ανακόπτεται για χάρη κομματικών εντυπώσεων. Αρκετά ταλαιπωρήθηκε η χώρα και καθυστέρησαν αναπτυξιακές πρωτοβουλίες από τη μανία ποινικοποίησης που διακατέχει τη Νέα Δημοκρατία. Οι καταγγελίες ας γίνουν συγκεκριμένες και σύντομα στις δικαστικές αρχές. Εμείς επιδιώκουμε τη διαφάνεια. Οι γενικές και αόριστες απειλές στρέφονται εναντίον των εργαζόμενων, των παραγωγών, της ίδιας της ανάπτυξης της χώρας. Η κυβέρνηση εξασφάλισε συναίνεση, διαφάνεια και αποτελεσματική διαπραγμάτευση, και προχωρά με γνώμονα το γενικότερο συμφέρον της χώρας.

Από πέρυσι μετά τις εκλογές μέχρι σήμερα, προχωρήσαμε σε μεταρρυθμίσεις και σημαντικές αλλαγές για την ελληνική κοινωνία:

- Στη διάρκεια του 1997 ολοκληρώθηκε με θετικά αποτελέσματα για όλους ο Κοινωνικός Διάλογος που ξεκινήσαμε την άνοιξη. Ήταν μια καινοτόμος διαδικασία που έδειξε τη γενικότερη σημασία της κοινωνικής συνεννόησης σε

βασικά και δύσκολα θέματα. Η χώρα μας έχει έντονη την ανάγκη για τη λειτουργία μηχανισμών, που οδηγούν σε συνολικά αποδεκτές λύσεις, μέσα από αμοιβαίες υποχωρήσεις, που μετατρέπουν συγκρούσεις και εμπλοκές σε συναινέσεις και ανάπτυξη.

- Με το Πρόγραμμα Καποδίστριας, ολοκληρώσαμε μια ιστορική μεταρρύθμιση στη διάρθρωση της τοπικής αυτοδιοίκησης, ώστε να δημιουργηθούν ευνοϊκές προϋποθέσεις για ουσιαστικές τοπικές πρωτοβουλίες και κινητοποίηση δυνάμεων.
- Το 1997 ψηφίσαμε το θεσμό του Συνηγόρου του Πολίτη, ο οποίος θα ξεκινήσει τους πρώτους μήνες του 1998.
- Πήραμε μέτρα εκσυγχρονισμού, εξυγίανσης και ανάπτυξης της κεφαλαιαγοράς, που βοήθησαν δεκάδες μεσαίες επιχειρήσεις στην ανάπτυξή τους και δημιούργησαν νέες επενδυτικές ευκαιρίες στους αποταμιευτές.
- Επεκτείναμε το νόμο για τον έλεγχο των προσλήψεων στο δημόσιο και σε φορείς που δεν υπάγονταν πριν, και βελτιώσαμε τις διαδικασίες πρόσληψης.

- Απελευθερώσαμε την αγορά στα εναλλακτικά τηλεπικοινωνιακά δίκτυα, και προχωρούμε στην απελευθέρωση της αγοράς ηλεκτρικής ενέργειας.
- Προχωρούμε στην κατάργηση ή συγχώνευση 1750 περίπου φορέων του δημοσίου, ώστε να περιοριστεί το φαινόμενο της άσκοπης δαπάνης για ξεπερασμένες λειτουργίες.
- Υλοποιούμε το νόμο για μια ανοικτή, αντικειμενική και αξιοκρατική επιλογή της διοίκησης των Δημοσίων Επιχειρήσεων, ώστε να πετύχουμε καθοριστικές βελτιώσεις στον τρόπο και στο κόστος λειτουργίας τους, και στην ποιότητα των υπηρεσιών που παρέχονται στο κοινό.
- Καταργήσαμε την επετηρίδα και προχωρήσαμε σε μια ουσιαστική εκπαιδευτική μεταρρύθμιση, ώστε τα εκατοντάδες χιλιάδες παιδιά να εφοδιαστούν με καλύτερες γνώσεις και μόρφωση για να αντιμετωπίσουν τη ζωή και το μέλλον τους.
- Μεθοδεύουμε το Σχεδιασμό Εθνικής Πολιτικής για την Ποιότητα που θα καλύπτει τόσο τον ιδιωτικό, όσο και το δημόσιο τομέα.

Πολλά από τα παραπάνω αποτελούν όχι απλώς τομείς, αλλά θεμελιακές αλλαγές στην οργάνωση και λειτουργία του Κράτους στη χώρα μας. Ικανοποιούν πάγια αιτήματα δεκαετιών της ελληνικής κοινωνίας, ώστε να περιοριστεί το ρουσφέτι, η αναξιοκρατία, η κυβερνητική αυθαιρεσία και ο αυταρχισμός στις σχέσεις Κράτους-πολίτη.

Κυρίες και κύριοι συνάδελφοι,

Σας καλώ να ψηφίσετε τον προϋπολογισμό, να ψηφίσετε για μια πολιτική που εκφράζει τα ζωτικά, άμεσα και μακροπρόθεσμα συμφέροντα της χώρας. Με τον προϋπολογισμό αυτό εκφράζουμε την επιλογή της ισχυρής Ελλάδας. Είναι η επιλογή της ανάπτυξης και της ανταγωνιστικότητας. Είναι η επιλογή της εθνικής ασφάλειας, της κατοχύρωσης των κυριαρχικών μας δικαιωμάτων. Είναι η επιλογή μιας κοινωνίας ανθρωπιάς και κοινωνικής δικαιοσύνης. Είναι η επιλογή μιας κοινωνίας της παιδείας και του πολιτισμού. Είναι η επιλογή της Ελλάδας που κερδίζει με το σπαθί της την ισότιμη θέση στην Ευρωπαϊκή Ενοποίηση.

Είμαστε σήμερα εδώ για να συζητήσουμε και να ψηφίσουμε για τον προϋπολογισμό. Η σημερινή συζήτηση είναι η κορυφαία στιγμή για την εξέταση των θεμάτων οικονομικής πολιτικής. Άκουσα τους αρχηγούς των κομμάτων της αντιπολίτευσης. Συγκέντρωσαν ένα μεγάλο τμήμα της προσοχής τους στην τραγική πτώση του Ουκρανικού αεροσκάφους και στο τραγικό ατύχημα του C130. Τα θέματα αυτά είναι βεβαίως θέματα που πρέπει να συζητηθούν στη Βουλή. Θα φροντίσω σχετικά άσχετα από οποιαδήποτε πρωτοβουλία της αντιπολίτευσης. Η συζήτησή τους σήμερα ελάχιστα μπορεί να συμβάλει σε έναν εποικοδομητικό διάλογο. Δεν υπάρχουν καν τα στοιχεία για την πτώση των αεροπλάνων παρά γίνονται μόνο εικασίες και εκτιμήσεις. Χωρίς ολοκληρωμένη εικόνα, η συζήτηση οδηγεί σε υπερβολές, διαστρεβλώσεις και εξαντλείται σε καταγγελίες. Παίρνει το χαρακτήρα έντονης κομματικής αντιπαράθεσης σε μια στιγμή που πιστεύω χρειάζεται περισσότερη ευαισθησία.

Ταλαντεύτηκα, αν θα πρέπει να απαντήσω στους ισχυρισμούς. Θα απαντήσω συνοπτικά γιατί αλλιώς θα

καλλιεργηθεί από την αντιπολίτευση η εντύπωση ότι δήθεν δεν έχουμε απάντηση.

Μίλησαν για για το αεροπορικό ατύχημα.

1. Η συζήτηση για τον προϋπολογισμό απεκάλυψε την προγραμματική γύμνια της Νέας Δημοκρατίας. Στις λίγες αυτές μέρες έγινε ολοφάνερη η αδυναμία της για τη διατύπωση εναλλακτικής πρότασης οικονομικής πολιτικής, (δεν το αναμέναμε άλλωστε). Σήμερα έγινε φανερό πως υπάρχει αδυναμία ακόμη και για την άρθρωση, έστω και δειγματοληπτικά, πιο υπεύθυνου πολιτικού λόγου. (Κι αυτό, πίστεψα, πως η Νέα Δημοκρατία με τον επικεφαλής της, το μπορούσε).
2. Τώρα διαπιστώνω πως η προσφιλής μέθοδος της Νέας Δημοκρατίας για την με κάθε τρόπο και κατά παράβαση κάθε αρχής, άσκηση της αντιπολιτευτικής κριτικής της, αποτελεί συνειδητή επιλογή. Επιλογή ^{va} ~~αν~~ παρεμποδίζεται η πορεία προόδου της χώρας με φωνές που μας

υπενθυμίζουν πως η Νέα Δημοκρατία δεν είναι αυτή που είναι, αλλά είναι αυτή που ήταν πάντα.

3. Δεν μπορώ να εξηγήσω αλλιώς την αναφορά στην πρόσφατη τραγωδία και μάλιστα με αυτόν το τρόπο. Είναι ομολογία αποτυχίας και αδυναμίας στο θέμα του προϋπολογισμού και γι' αυτό επιχειρείται μετατόπιση του ενδιαφέροντος; Ή είναι τέχνασμα για τη δημιουργία εντυπώσεων και μάλιστα με την επιδίωξη εκμετάλλευσης ενός θλιβερού συμβάντος; Ενός συμβάντος που από τη φύση του επιβάλλει ψυχραιμία, μετριοπάθεια, σχεδιασμένη δράση και τεκμηρίωση της έρευνας για να φθάσουμε με ορθό τρόπο στα αίτια και τις ευθύνες. Γιατί οι κραυγές πριν υπάρξουν τα επίσημα πορίσματα των θεσμοθετημένων από διεθνείς οργανισμούς οργάνων και διαδικασιών; Ό,τι και αν συμβαίνει το συμπέρασμα είναι ένα. Η Νέα Δημοκρατία δεν έχει κοινωνική ευαισθησία. Υποτάσσει κάθε θέμα στις δικές της κοντόφθαλμες πολιτικές σκοπιμότητες.

4. Η χώρα συγκλονίστηκε από το ατύχημα. Η Κυβέρνηση από την πρώτη στιγμή και με συγκεκριμένο σχέδιο κινητοποίησε ανθρώπινες δυνάμεις και διέθεσε τεχνικά μέσα για να είναι αποτελεσματικές οι έρευνες. Οι εξαιρετικά δυσμενείς καιρικές συνθήκες ομίχλη, χιόνι και το δύσβατο του εδάφους, όπου και το ατύχημα, έκαναν τιτάνια την προσπάθεια των ανδρών που όλες αυτές τις μέρες ερευνούν την περιοχή. Η κινητοποίηση ήταν η μεγαλύτερη που έγινε ποτέ. Ζητήσαμε την βοήθεια της αεροπορίας των ΗΠΑ για να χρησιμοποιήσουμε τα πιο σύγχρονα τεχνικά μέσα που υπάρχουν στον κόσμο. Και αυτή η υπερσύγχρονη τεχνολογία δεν απέδωσε λόγω των καιρικών συνθηκών. Όλη αυτή η προσπάθεια αγνοείται. Λυπούμαι γιατί μηδενίζεται αυτό το έργο. Λυπούμαι γιατί με τη στάση σας στέλνετε ένα μήνυμα για την Ελλάδα που δεν ανταποκρίνεται στην αλήθεια. Ότι τα αεροδρόμια είναι ανασφαλή παρ' όλο που εκατοντάδες χιλιάδες άνθρωποι χρησιμοποίησαν το αεροδρόμιο της Θεσσαλονίκης και την ίδια μέρα έγιναν δεκάδες πτήσεις χωρίς πρόβλημα. Η Ελλάδα έχει και τους ανθρώπους και

ok

+

τα μέσα για να αντιμετωπίζει έκτακτες καταστάσεις και σε τίποτα δεν υπολείπεται από άλλες ανεπτυγμένες χώρες. Η Ελλάδα έχει αεροδρόμια που είναι ασφαλή που μπορούν να χρησιμοποιήσουν χωρίς φόβο Έλληνες και ξένοι. Θα σας έλεγα να σκέπτεσθε την Ελλάδα και να νοιάζεστε γι' αυτήν περισσότερο απ' ότι για τη Νέα Δημοκρατία.

5. Όπως μέχρι τώρα, έτσι και στη συνέχεια θα κάνουμε οτιδήποτε είναι αναγκαίο για να φωτιστούν όλες οι πτυχές αυτής της τραγωδίας και να προσδιοριστούν οι ευθύνες. Αυτό που δεν πρόκειται να κάνουμε είναι να κλονιστούμε και να ταλαντευτούμε στο έργο μας από μια χωρίς ενδιασμούς αντιπολίτευση. Δε θα επιτρέψουμε, τέτοιες στιγμές, στη Νέα Δημοκρατία και σε όποιες δυνάμεις έχουν ανάλογη στάση, να επιτύχουν το στόχο τους: την πολιτική κερδοσκοπία στο χρηματιστήριο του πόνου και της λύπης που προκαλεί η απώλεια ανθρώπινων ζωών.

6. Η ελληνική κοινωνία είναι μια ανοικτή δημοκρατική κοινωνία. Η Κυβέρνηση επιθυμεί τη συνεργασία όλων των κοινωνικών δυνάμεων και των θεσμικών εκπροσωπήσεων για να ανταποκριθεί στην αποστολή της. Προσπαθούμε να προσφέρουμε στη χώρα και στον ελληνικό λαό το έργο που θα αποτελεί και την ταυτότητα της ισχυρής Ελλάδας του 21ου αιώνα. Εμείς, είμαστε παρόντες με την αλήθεια του έργου μας. Εσείς, με τις υπερβολές, τις διαστρεβλώσεις, τον στενόμυαλο κομματικό προσανατολισμό. Αν αυτή είναι η επιλογή σας, διατηρήστε την. Μην απορείτε, όμως, που επί τόσα χρόνια δε σας εμπιστεύεται ο ελληνικός λαός. Κι ούτε πρόκειται να σας εμπιστευθεί.